

fuldbyrde de Pligter, som paalægges ham (En Stemme: Jo, lidt af hver). Ja, det er gjerne muligt, men den Maade, man har at bringe saadanne Mænd til at overvinde Banfælgighederne i begge Retninger paa, er aldrig nogenstunde at vige tilbage for. Fordringerne.

Vi komme nu til de to Poster, som ganske rigtig have været den første Oprindelse til dette Lovforslag, og hvis de ikke havde været, havde jeg maaskee ventet endnu et Aar eller længere med et Forslag af denne Art; thi jeg havde ønsket endnu noget længere at prøve paa, hvorvidt man igjennem Statsrevisionen kunde naae hen til at afhjælpe en heel Deel af disse Ulemper — det er nemlig de to Poster, som angaae de Indtægter, der nu gaae til de geistlige og til de juridiske Embedsmænd. Den ærede Minister har sagt: dersom man vil ramme denne Deel af Sagen, saa træd frem med en Lønningslov for de juridiske Embedsmænd og med en Lønningslov for de geistlige Embedsmænd; men hertil svarer jeg: ere vi berettigede hertil, og det tvivler jeg ikke paa, at vi ere, saa ligger der i denne anerkjendte Berettigelse fra Ministerens Side en Anerkjendelse af, at de Midler, hvorved disse Embedsmænd nu betales, staae forsaavidt til vor Raadighed, at naar vi affinde os paa anden Maade med dem, saa kunne vi disponere over Midlerne (En Stemme: Herester!). Ja, herester. Hvilken er da den naturlige Maade at gjøre dette paa? Det er at lade disse Midler optræde strax som Indtægtsposter, om de ogsaa i en ganske kort Tid maage gaae ud som Versurposter; de behøve jo kun lidt efter lidt at gaae ud som saadanne. Lad os forudsætte, at vi ville betænde denne Bei, og for at lade den firkkelige Betragtning ligge reent udenfor, lad os da her holde os alene til de juridiske Embedsmænd, saa siger jeg, der er ingen Tvivl om, at vi kunne komme til at betale disse Embedsmænd med faste Gager istedetfor som nu med Sportler, og Sportlerne kunne da indbrages i Statskassen, ligesom det er skeet her i Kjøbenhavn. Men nu vil jeg spørge den ærede Minister, hvad vil der være veien for, naar vi engang komme til en Lønningslov, at fastsætte, at efterhaanden som disse

Embedsmænd afgaae, skulle Sportlerne indbrages i Statskassen og faste Lønninger indtræde? Det er imidlertid naturligt, naar vi ville paa denne Bei, at vi komme til, for at kjende, hvad vi i det Hele taget have at disponere over, hvorledes disse Embedsmænd i det Hele taget ere stillede, strax at inddrage den hele samlede Masse i Statskassen og føre Endeel ud af den som en Versurpost. Det er jo ogsaa muligt, at vi kunne affinde os med disse Embedsmænd; vi kunne komme dertil ved at sige til enhver af de juridiske Embedsmænd: vi ville slutte en Accord med dig, og istedetfor at vi hidtil have ladet dig betale igjennem Sportler, ville vi affinde os med dig ved at give dig den og den bestemte Sum. Der er altsaa aldeles ingen Banfælgighed ved og heller ingen Mangel paa Berettigelse til at opføre disse Sportler som Statsindtægter. Den ærede Minister siger vel, at det ikke er rigtigt at kalde disse Sportler Statsindtægter, da de gaae til de dermed umiddelbart lønede Embedsmænd; men hertil vil jeg svare, at hvis saa er, saa veed jeg ikke, af hvilken Grund de dermed lønede Embedsmænd kunne gjøre Krav paa at faae dem, naar de ikke gjøre Krav paa at faae dem i Statens Navn; det er jo kun med Statens Myndighed, at Sportlerne optrædes. Ligesaamange juridiske Embedsmænd og Præster vi have, ligesaamange Amtsforvaltere have vi for denne Deel af Statens Indtægter, thi Andet ere de ikke; saaledes har det været for Amtmændene, saaledes har det været for Ministrene, og saaledes har det været for næsten alle Bestillingsmænd; men det er lidt efter lidt blevet inddraget paa samme Maade; det er ikke noget Nyt og der er ikke nogen Banfælgighed forbundet dermed.

Jeg kommer nu til § 6. Det er denne Paragraph, som angaaer Opplutningen af de forskellige Kasser og Conti paa en vis bestemt Dag, nemlig ved Regnskabsaarets Slutning. Om denne § har den ærede Minister sagt, at den vilde være praktisk uuførlig, og han har tillige ved Siden deraf sagt, at der maatte tages visse Forholdsregler, for at ikke Statsmaskineriet skulde gaae reent istaa. Her-